

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje „ 12.—

Za pol leta, četrta leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Dunaj 5. Nagodbeni odsek je brez spremembo sprejel člen 9. carinske in trgovinske zveze, tiče se železniškega tarifa in je pričel posvetovanje o členu 10., tičečem se konzulstva. O tem se je vnela daljša razprava, katere se je udeležilo več govornikov. Posl. Rutowski je vprašal vlado, da-li je res, da se je nemški cesar, ko je bival v Beyrutu nemškemu konzulu, ki je zastopal poleg nemških tudi avstrijske firme, strogo izrazil, da se mora to smatrati kakor zanemarjanje dolžnosti in da mora torej nemški konzul takoj opustiti zastopstvo avstrijskih firm, kar se je tudi zgodilo. Na to se je prekinila seja. Prihodnja seja se bo naznanila pismenim potom.

Dunaj 5. Nadvojvodinja Štefani in njena hči nadvojvodinja Elizabeta odpotujeta dne 6. t. m. o 8. uri in 25 min. zvečer z brzovlakom v Miramar, kjer ostaneta dalj časa.

Dunaj 5. Listi poročajo, da je bivši ministerski predsednik baron Gautsch prevzel predsedništvo novega kuratorija avstrijskega muzeja.

Dunaj 5. V parlamentarnih krogih se pričakuje, da se v jutrnji seji zbornice poslancev predloži državni proračun za leto 1899.

Budimpešta 5. (Zbornica poslancev). Zbornica je nadaljevala razpravo o imunitetni afri poslanca Rakovskega. Poslanec Emmer se je pridružil izreku manjšine, toda apeloval je na zbornico, naj preide na dnevni red, ker je zelo važen predmet, ki čaka rešenja. Razprava se je preložila na jutri.

Budimpešta 5. Minister za Hrvatsko, Josipović, je podal ostavko.

Vilna 5. V Blochovi tovarni za nogovice je nastal ogenj. Delavke so morale poskakati skozi

okno. Petnajst delavk je obležalo mrtvih, pet jih je težko ranjenih.

Pariz 5. Senat je sprejel predlog, po katerem se usmrčenja ne bodo vršila več javno.

Rim 5. (Zbornica). Predsednik je naznanil odgovor kralja na predloženo mu adresu in je rekel: Kralj je izrazil željo, naj zbornica ugodno sprejme vse zakone, ki jamčijo napredujoče zboljšanje gmotnih, moraličnih in duševnih odnošajev ljudstva. Pri tem je omenjal prijazne razmere do vseh držav, je pohvalil armado, kakor tudi mornarico in izrekel svoje neomajljivo zaupanje v alijance, ki zagotavljajo mir na vodi in na suhem.

Zbornica je z 160 proti 45 glasovom sprejela predlog, naj se Kreti posodi eden milijon. Tekom debate je Canevaro izjavil, da se ne more govoriti o kaki zmagi Rusije. Tu gre za civilizacijo, katero zastopajo štiri vlasti, ki so ravnale popolnoma složno in z največjo lojalnostjo. Rusija je pač nasvetovala kandidaturu grškega princea Jurija, toda vlasti so jo sprejele dobrovoljno. Italija se od trozveze ne oddaljuje ne na Kreti in tudi ne kje drugod. Njene razmere z zaveznimi državama so najbolje. Ako menita Avstro-Ogerska in Nemčija, da morata hoditi različna pota, tedaj v tem slučaju je to pripisovati posebnim interesom, ki se nika kor ne dotikajo srčnih mednarodnih zvez.

V zjedinenju je zmaga!

To je motiv, ki preveja članek, priobčen v »Slovenskem Narodu« povodom, ko je veliki slovanski vladika Strossmayer podaril občini ljubljanski lepo svoto 1000 gld. za nabavo slike, ki naj bi v mestni dvorani predstavljala alegorično, »kako vsi Slovenci, razdeljeni v različne upravne skupine, teže k beli Ljubljani, in kako da poleg Slovencev

iz Kranjske tudi bratje jim iz Štajerske, Koroške in Primorske priznavajo v njej svoje narodno središče in kulturno ognjišče, od kjer jim moreta priti pomoč in rešitev«.

Kakor je ta veliki mož orjak po svojem duhu, kakor je nepresežen v svoji ljubezni do naroda, kakor je nedosežen v svoji požrtvovalnosti, — tako, da uprav utaplja svoj lastni »jaz« v plemenitem patrijotizmu, v neprestani skrbi za blaginjo naroda —, kakor se odlikuje junaštvom, ki ni nič manje slavno, nego ono na bojnem polju: junaštvom, ki se pojavlja vsikdar, kadar-koli hoče grda kleveta očrtni dobro ime naroda: tako lapidaren je Strossmayer v besedi, kateri kaže avstrijskim Slovanom na pot rešitve, na pot do boljše bodočnosti, na pot, ki vodi — do zjedinenja.

A najpriarčnejih akcentov pogaja Strossmayer vsikdar, kadar govori do nas Slovencev. Po nestetih pojavih prave, srčne ljubezni do nas prešla je že davno zavednim slovenem v meso in kri misel, da je Strossmayer tudi — naš!! V njem vidimo svojega dobrotnika, svojega zaščitnika, svojega voditelja. Beseda, ki nam prihaja iz modrih ust Strossmayerjevih, nam mora biti — narodno evangelje! In mar niso to evangeljske besede, ko nam pravi Strossmayer, da Ljubljana nam mora biti narodno središče in kulturno ognjišče?! Kdo more biti tolik ignorant, da ne bi vedel, kaj pomenjajo središča za ves narod v kulturnem in narodnem pogledu?! A prav mi moremo zatrditi ponosno povzdigneno glavo, da smo bili vsikdar in morda najglasnejši propovedniki ideje zjedinenja; da smo vedno in vedno, ob vsaki umestni priliki pozivali naše tukajšnje rojake, naj vidijo v Ljubljani svoje politično in narodno središče! Po vsej pravici (ne da bi se nam bilo bati kakega proti-dokaza) smemo

varuha in iztrgal sem iz prsi svoje sree, razdvojil je in dal polovico angelju-varuhu, velé:

»Na! deni je za svoja nedra!«

Pošten del odpustkov sem si bil odnesel iz Bistrice, a sree se mi je bilo omehčalo, kakor na mehko okuhano jajce. Ne vem, kako je o tem vam gospodi — meni je bilo čudno in prečudno; bilo mi je dobro in slabo; izgubil sem očesni vid, izgubil sem posluh, nisem več imel svoje volje, noge so mi šle zmirom od sebe, zmirom v Črnomerce. Delal sem kakor prej, toda nisem pel o tem, utrujal sem se, toda nisem jedel, nisem stisnil očesa. Zmirom mi je zrak igral pred očmi, a glava mi je bila težka.

Nekega dne sem sedel v jarku kraj mlina. Kolo se je pokvarilo, a jaz sem je popravljaj. Bilo je lepo popoldne. Gozd naokolo zelen in rudeč, klopotei so klopotali po vinogradih, kukavica je kukala, blizo mene v potoku se je voda igrala po mahu in kamenju. Sedel sem tu dolgo, sedaj gledaje brezposelno, ne vedoči kam, sedaj tesaje se sekiro. Na enkrat sem čul za svojim hrbtom potihlo:

»Ivica! Ivica!«

Obrnil sem glavo, pa koga sem videl tu? Svojega Nika. Stal je za menoj bos v hlačah in srajci, samo okolu pasu je imel širok jermen. Klobuk na glavi je bil potisnjen nazaj, a roke je Niko prekrizal na ledjih. Tako je stal in me gledal.

(Pride še).

PODLISTEK.

12

BARON IVICA

Spisal A. ŠENOVA.

Poslovenil Večeslavov.

Moj oče je govoril o tem in onem, Jagica se je smejala, a jaz sem molčal, pa molčal kakor kamen in da je kovač udaril po meni kladivom kakor po nakovalu, zopet bi bil molčal kakor kamen. Samo dvakrat sem spregovoril. Natočivši čašo vina, sem posrkal, pritočil, pa položil polno čašo pred deklé, rekši:

»Jaga, si-li žejna, pij!« In deklé je pokusila.

Za tem sem izvlekel pogačo iz torbe, jo prelomil in položil polovico pred Jagico besedami:

»Jaga, si-li gladna? jej!« In ona je res drobni zobmi ogriznila pogačo, a jaz sem zvečil drugo polovico, in skoro da se nisem zadavil, ker me je nenavadno zapiralo v grlu. Ni-li to neumno? — Ali kaj hočete, rosa je padla na evet in evet se odpira, drevo zeleni in drevo eveti, a to naše srce bije, bije, a ko je prišel čas, tolče, tolče, tolče — in po glavi ti tolčejo možgani — a pri sre ti je, kakor da te je preskočila smrt — z Bogom pamet, z Bogom! Pa človek ne misli več na črnega vruga, ampak samo na angelja-varuha iz nebes, in da mu gori strela nad glavo, sedel biter gledal. Gluh si, slep si. »E!« — otrešel se je Ivica in se obrisal čez oči z rokavom: — »kaj hočete?

Taki smo«. Spremila sva Jago srečno do Črnomerce. Oče, stari Vuković, nas je sprejel lepo kakor sosede. Sedé na vozu moral je vsaki od nas izpiti kakih pet kupic za srečen pot. Jagica, stoječa pred hišo pri vozu, nam je vedno točila, vedno molče trkala z nami. Meni je bilo drago to, ali mi je bilo tudi težko.

Naposled sem počil bičem. Bilo je že temno. Lahko noč! odslovila se je Jagica jasnim grlom. Voz je oddrdal, a jaz sem tepel zelenca nemilo. Enkrat sem obrnil glavo. Pred hišo je stala Jagica, držeča visoko stekleno svetilnico. Vidil sem ji v mračno lice, glavo, kite, belo krilo vse to razsvetljeno brlečim svitom in meni se je sree treslo. Tepel sem konja kakor besen, da mi je govoril oče: »No, no, Ivica! ti si nekako dobre volje! Slab si za vino. Čuvaj se ga, vem jaz to! Ni treba, ubiješ še konja«.

Dospevši domov, nisem znal, kaj pravim materi, vse besede sem mešal, da se je križala: ko me je prašala za belo, a jaz jej odgovoril črno. Bil sem truden, noge so se mi šibile, roke upadale, glava se je sklonila na prsa.

»Pusti ga, mati!« je rekel oče materi, »saj vidiš, slab je. Leži, sinko, leži!« Nu jaz nisem legel v svojo posteljo, ampak zlezel na senik. Tu sem zlezel do luknjice in gledal — gledal — gledal proti Črnomerce, upiraje se na roke. Toda padle so roke, padla je glava na roke in zadremal sem. V snu sem videl svetiljko, deklé, angelja-

trditi, da ga ni nobenega slov. lista, ki bi bil do-
sledneje propagiral idejo celokupnosti naroda slo-
venskega!

Tem — čudneje se nam vidi početje »Slov.
Naroda«, ki je porabil tudi to priliko, da je v
svojem sicer lepem članku izvršil nekako prikrit,
ali poznavaleem dogodkov vendar jasno viden
napad na naš list, kateremu napadu je namen
očividno ta, da bi konstruiral neko noprotesto
med našim in javnim menenjem na Primorskem.

Sicer nas to poslednje prizadevanje pušča
hladne do dna duše. Mi nečemo renomirati in no-
čemo siliti nikogar, naj nam veruje, da smo tol-
mač javnega menenja. Želeli bi pa že, da bi go-
spodje, ki imajo kaj besede okolo »Naroda«, prišli
enkrat semkaj med narod in uverili bi se bržkone,
da morda stoji stvari drugače, nego jih slikajo
razni gospodje dopisniki »Slovenskega Naroda«.
Na oni, gori omenjeni napad hočemo odgovoriti
le v toliko, kolikor je stvar splošne narodne
važnosti.

Člankar pripoveduje, kako se Ljubljana in
dežela Kranjska zavedati svoje dolžnosti do celo-
kupnosti naroda. V dokaz temu navede: kako se
se je slov. večina deželnega zbora kranjskega od-
povedala federalističnim načelom, ker bi bilo ure-
snjenje teh načel v pogajbo izvenkranjskim Slo-
venceem; kako da je deželni zbor v adresi po-
vodom petdesetletnice cesarjeve — torej v naj-
večanejem trenutku — dvignil svoj glas v obrambo
izvenkranjskih Slovencev in kako da tudi državni
poslanci iz Kranjske osredotočajo svoje delovanje
skoro izključno le v obrambo rojakov izven Kranjske.

Vse to je res, vse to priznavamo hvaležno,
in zagotovljeni naj bodo gospodje v občinskem
zastopstvu Ljubljani, v večini deželnega zbora
kranjskega in v slovenski delegaciji, da je sle-
herni njih čin v prilog trpečim rojakom, zapisan
v knjigo najpristnejše hvaležnosti! Na to stran
soglašamo torej popolnoma! Ali pa zadošča to, ali
je že dovolj, da se te slavne korporacije zavedajo
svoje dolžnosti in da jo vrše tudi? Ne — ne za-
došča to! Ideje, ako hočejo zmagovati, morajo pre-
hajati v meso in kri naroda, mase! Tu treba go-
voriti jasno in naravnost, da-si ni baš prijetno pi-
sati rekriminacije.

Toda včasih treba že pisati rekriminacije ozirom
na minolost radi — bodočnosti!

V interesu periferije je, ako gravituje v sredi-
šče. To stoji. Ali istotako je nepobitna resnica, da je
mnogo zavisno od središča samega, da-li se taka
gravitacija povspesuje več ali manj. A ko govo-
rimo o središču, ne mislimo samo na oficijelna za-
stopstva, ampak moramo misliti tudi na predsta-
vitelje javnega menenja in pred vsem tudi
na javna glasila!! To sta dva činitelja, ki
prihajata prva v poštev, ko gre za širjenje velikih
idej, ko treba vnesti srea za idejale naroda! V
pogledu na ta dva činitelja pa na Kranjskem —
kar odkrito budi povedano to — povprek ni
tako, kakor bi moralo biti. Častnih izjem seveda
nikdo ne bode tajil.

Ni dolgo temu, ko je bil neki primorski Slo-
venec v Ljubljani. Govoril je z ljudmi, ki kaj
tehtajo v javnem menenju. Tožil je radi taktike,
ki jo je jel ubirati »Slov. Narod« nasproti gori-
škimi Slovence in je opozarjal gospode na trde
boje, ki jih morajo biti goriški Slovenci, in na po-
žrtvovalnost, ki jo kažejo le-ti za povzdigo svoje
narodnosti, zlasti pa za ljudsko šolstvo: po-
žrtvovalnost, kateri morda ni vrst-
nice nikjer drugje v Slovenceh — a
veste, kako se je odrezal jeden gospodov? »Oh,
pustite nas pri miru s tem, to se je že
preživelo!« Torej preživelo! Borba za življenje,
borba za rešitev narodne eksistence, borba za kul-
turni napredek, užiganje narodnega idealizma: to
se je že — preživelo! Naveli smo ta slučaj, ker
je iz najnovejšega časa in ker je tipičen. Rojaki
dragi, ako je tak gorostasen izrek možen na zeleni
veji razumnštva narodovega, česa nam je pričako-
vati na suhi veji širokih slojev javnega me-
nenja?!

To so žalostni znaki, na katerih ima svoj po-
šten del krivde tudi — ljubljansko novin-
stvo. Kako naj se razvija zanimanje in iz istega
čut vzajemnosti med javnim menenjem v središču,
in kako naj se povspesuje ob mejah gravitacija v
središče ob toli einičnem preziranju položaja na-
rodovega ob periferiji in ob takem, naravnost ne-

verjetnem preziranju potreb, kakor jih narekuje —
ukupnost! »Slovenski Narod« se je izgovarjal sicer
te dni, da se je boril le proti hinavstvu in
koristolovstvu. S tem je menda hotel reči,
da se je boril le proti »Soči« in nje lastniku. In
ko bi bilo tudi res tako, bilo bi početje »Slov. Naroda«
še vedno neodpustno, neopravičljivo, kar hočemo
osvetliti o drugi priliki. Ali ni bilo tako! Konsta-
tujemo marveč, da so dopisniki »Slov. Naroda«
napadali najbrezobzirnejše goriške in istrske
poslance, vse primorsko novinstvo in
vso našo narodno organizacijo. Iz zgorn-
nje trditve »Narodove« in po tej konstataciji naši
mora svet sklepati logično, da so vsi poslanci
naši sami koristolovci, da so slovenski
novinarji sami izmozgovalci in da je
vsa narodna organizacija naša zasno-
vana za izžemanje.

Tako se je pisalo letos o nas v jednom ljub-
ljanskem listu samo zato, ker so hoteli gospoda
baje koristiti jednemu samemu stanu, ki je sicer
res revež in potreben pomoči! Od kodi naj prihaja
torej sočutje do nas v središču in od kodi navdu-
šenje med nami za središče?! Mesto da bi novin-
stvo, pametno upošteva vse okolnosti, skušalo
gladiti valove in miriti duhove, jih je še podpi-
hovalo na preziranje vsake discipline, na ošten
upor; in celo takih akordov je bilo v tej divji
glasbi, ki so zveneli kakor hvala — sovražniku.
Ni treba praviti, kako je delovalo to na duše onih,
ki trpe in ki se žrtvujejo v teh groznih bojih!!
Takim načinom se gotovo ne propaguje ideja ukup-
nosti in se ne gladi pot do zjedinenja; in kdor
tako postopa, je zadnji, ki ima pravico obsojati one,
ki so — užaljeni v dno svoje rodoljubne duše —
jeli vsklikati: »Proč od Ljubljane!« Toda mi
konstatujemo tu slovesno, da smo tako vskliknili
le pogojno, to je za slučaj, ako bi se imelo nadalje-
vati tako herostratstvo, kakoršnega so se lotili ne-
kateri gospodje učitelji v obrambo svoje, sicer po-
štene stvari.

»Narod« pravi, da je le v znamenju zjedi-
njenja zagotovljena zmaga! Hotel je reči, da le v
celokupnosti vseh delov naroda je naša rešitev.
Gotovo. Toda povedati bi bil moral tudi, da ne le
deli v pokrajinah, ampak da se tudi vsi stanovi
morajo prištevati ukupnosti in po tem urejevati svoje
postopanje! Koliko da so grešili proti tej resnici,
in na škodo zlatemu nauku Strossmayerjevemu,
ravno »Slov. Narod« in njegovi primorski dopis-
niki, o tem naj premišljajo gospodje sami, ko bodo
— dobre volje za to!

Politični pregled.

V Trstu, dne 5. decembra.

Casus belli. »Novice« pišejo pod tem na-
slovom: »Od povsem verodostojne strani smo čuli
o jako važnih premembah na sodiščih na Sloven-
skem. Predsednik novomeškega okrož. sodišča, g.
Gerdešič, pojde v pokoj, njegov naslednik pa po-
stane ljubljanski državni pravdnik g. Treuz. Pred-
sednik celjskega okrož. sodišča, g. Ullepitsch, pride
kakor dvorni svetnik na najvišje sodišču na Dunaj,
njegov naslednik pa postane sodni inspektor g.
Ekl. Predsednik mariborskega okrož. sodišča, g.
Greisdorfer, pojde v pokoj, na njegovo mesto pride
sodni inspektor Schmidt. Vsi trije: Treuz,
Schmidt in Ekl so zagriženi Nemci. Ako
slovenski poslanci ne morejo preprečiti teh že skle-
njenih prememb, potem jih bodo morali smatrati
za casus belli in izvajati iz njih vse posledice.«

To so jako zanimive reči, ki jih moramo
čuti od vseh strani o postopanju z nami Slovenci
v čri grofa Thuna. Te reči se tem zanimiveje, ker
se gode v dobi, ko govore zlobni jeziki, da se
grof Thun oslanja le na desnico, ko so se vse sku-
pine v večini proglasile solidarne z vsemi zahte-
vami Slovencev, ko se izvestni slov. drž. poslanci kar
zgražajo, ako meni kdo, da sedanja vlada ne
gre baš na roko nam Slovence in ko poslanci v
večini zastopanih narodov na banketih proslavljajo
mejsobno ljubezen!!

»Novice« menijo, da so ta tri že sklenena ime-
novanja casus belli in da iste, ako jih klub ne more pre-
prečiti — smatrati dovoljnim vzrokom za izvajanje pri-
mernih posledic. No, ako bi se gospodje v Lju-
bljani nekoliko intenzivneje bavili položajem na-
roda na južni periferiji, ako bi pazneje zasledovali
(ne posamična) ampak malone vsa imenovanja v

različnih strokah javne uprave na Primorskem in
razne — čine, ako bi nekoliko bolje umeli naše
položanje in naše obupne vsklike, ako bi vedeli,
kako imajo tu vsi vladni čini, tako veliki kakor naj-
malenkostnejši, na sebi pečat tendencije za zapo-
stavljanje slovenskega življa: potem bi nam
verjeli tudi, da se v nas vrsti jeden casus belli za
drugim, da je vse naše politično življenje prav za
prav le jeden sam trajen, permanenten casus belli
in da je že davno za nami trenotek, ko bi morali
naši zastopniki izvajati one posledice, katerimi žu-
gajo sedaj »Novice«! In slednjič bi nas tudi
umeli, zakaj smo glasno pritrjevali onim poslan-
cem iz katoliške narodne stranke na Kranjskem, ki
so bili za to, da bi naša delegacija ubrala ostreje
strune. Kdor ima božji dar razuma v to, da si
vstvarja sodbo na podstavi tega, kar vidi in opa-
zuje, ta ve, da postopanje sistema nasproti nam
Slovenem zadobiva od dne do dne ostreje oblike.
In naše ljudstvo — in priprosto skoro bolj nego
razumnštvo — vidi to in dela svoje zaključke, ki
so tem bolj naravni in logični prav zato, ker pri-
hajajo iz priprostega, ali zdravega umevanja! Ne
ne, casus belli ni došel danes in ni od včeraj —
casus belli imamo že davno, davno!

Kriza v ministerstvu Ogerskem. Mi-
nister za Hrvatsko, Josipovich, je podal svojo
ostavko. Neki list hoče vedeti, da je Josipovich
odločno proti temu, da bi se vlada poslužila
nekonstitucionalnih sredstev; ker pa je ta even-
tualnost skoro gotova stvar, hotel da se je mi-
nister za Hrvatsko izogniti gotovemu konfliktu.
Vladni krogi v Budimpešti menijo, da ta dogodek ne
bode imel nikakega upliva na položaj, ker da se hr-
vatski poslanci nikakor ne proglašajo solidarnimi
z odstopivšim ministrom. To pa verujemo; možje,
kakoršni so oni, ki zastopajo Hrvatsko v zbornici
v Budimpešti, ne drže nikdar s tistimi ministri, ki
so bili, ampak s tistimi, ki — so! Oni si mislijo:
on je šel, drugi pride, mi pa ostanemo — dokler
ne zgubi potrpljenja narod hrvatski, bi prista-
vili mi.

Iz Zagreba je došla danes razveseljiva
vest: na deželnozborski volitvi za III. mestni okraj
je zmagal kandidat združene koalicije, kanonik dr.
Cvetko Rubetič, 159 proti 154 glasov, ki jih je dobil
vladni kandidat Vrevo. To je vesel in tolažljiv
znak, da izmed meščanstva zagrebskega še ni iz-
ginila narodna samozavest vzlic vsemu pritisku
Khuen-Hedervaryjevega pritiska. Ti volileci, ki so
brez strahu oddali glasove za opozicijskega, to
je v resnici in ne samo po imenu »narodnega«
kandidata, so nam v jamstvo, so nam v zagotovilo,
da hrvatski narod se more osvoboditi iz jarma, v
kateri ga tišči nesrečni zistem, ako le hoče, ako se
le vsi pošteti sinovi naroda združijo okolo jedne
ideje: rešenje, svoboda, neodvisnost domovine.

Istotako kakor zmaga sama na sebi je razve-
seljivo večerajnje razmerje glasov, ako je primer-
jamo z razmerjem o prejšnjih volitvah. Lani je do-
bil vladni kandidat 168, letos pa samo 154, kan-
didat združene opozicije lani 75, letos pa 159
glasov.

Domače vesti.

Osebnost. Gospod Alojzij Gangl, od-
lični slovenski umetnik, je imenovan profesorjem
na obrtni strokovni šoli v Ljubljani.

V Tolminu je umrla minole nedelje gospa
Josipina Gulin, mati znane rodoljubne rodbine.
Naj počiva v miru!

Za jubilejno dijaško ustanovo došli so
iz Barkovelj začasnemu odboru sledeči darovi:

Poprej izkazanih	3057 glđ. — nč.
Fran Ščuka	2 „ — „
Miroslav Martelane	2 „ — „
Andrej Černe	5 „ — „
Ivan Černe, župnik	15 „ — „
Mat. Pertot	1 „ — „
Anton Martelane	10 „ — „
Ferdo Gustinčič	1 „ — „
Dragotin Pertot	— „ 50 „
Svetko Martelane	10 „ — „
Anton Ščuka	5 „ — „
I. I.	5 „ — „
Ante Mihajlov Vodopivec	5 „ — „
Jurij Martelane	2 „ — „
I. I.	5 „ — „
Simon Stare	— „ 50 „

Hrabroslav Ražem	—	50	„
Jakob Pertot	1	50	„
Miha Vičič, čevljar	—	50	„
Andrej Pertot	10	—	„
Dragotin Pertot	—	30	„
Rodbina Covacich-Rebek-ova	20	—	„
Peter Medvešek, hlapec v Barkovljah	1	—	„
Ivan Škabar, cerkvenik	5	—	„
I. I.	5	—	„
Ivan M. Martelane	10	—	„

Skupaj 3179 gld. 80 nč.

Živeli vrli Barkovljani! Neprestano sili tuji val ob to našo »riviero«, ali slovenskih sre tamošnjih ne more izpodjesti. Rojaki, posnemajte lepi izgled naših Barkovljanov!

Nadaljne darove sprejema blagajnik dr. Gustav Gregorin v Trstu (Via Molin piccolo stev. 3).

Sila kola lomí. Kar začudili smo se včeraj, ko smo čitali, kako pripoveduje »Piccolo«, kako se je uprla vsa pokrajina istrska proti uvedanju šolskih taks, kakor jih je sklenila italijanska večina deželnega zbora. Mi umemo, da mora biti za gospodo neznansko grenka krogljica taka izpoved o lastnem grehu, takov »pater peccavi« in se ne čudimo, da si je »Piccolo« hotel osladiti to grenko krogljico s tem, da je pridodal zlobno pripombo, da najhujši odpor je bil med Slovani, ki so bili navajeni, da so jim Italijani plačevali njih šolstvo. Vendar ne moremo drugače, nego da vprašamo »Piccola«: za kako slovensko šolstvo so plačevali Italijani? Mar za ono, katerega še danes — ni? Mar za onih 20.000 slovenskih in hrvatskih otrok, ki še danes rasejo brez šolske vzgoje?! Mar v prilog vsem onim selom, ki še niso videla šole nikdar, da si so morale vedno prispevati za šolstvo?!

»Piccolo« pravi, da po dveipolletnim eksperimentovanju je prisiljen deželni odbor razmišljati, da-li ne bi bilo možno odpraviti te takse? »Piccolo« ni mogel napisati strožje obsodbe o svoji lastni stranki. Kaka stranka je to, ki lahkomisljeno eksperimentuje s tako važno stvarjo kakoršna je javna izobražba?! In to v prosvetljenem 19. stoletju!

»Piccolo« pripoveduje tudi, da je deželni odbor naložil državnemu poslancu Gambiniju, naj izposluje večjo dotacijo od strani države za šolstvo v Istri. To je nekaj pametnega, še več, to je jedina prava pot. Konstatujemo pa, da so hrvaški in slovenski poslanci vedno kazali na to pot in da se je tudi na obnem zboru »Edinosti« sklenila resolucija v tem zmislu. Da so gospodje slušali s prvega začetka glas naših poslancev, da niso v svoji slepi strasti kar na kratko odbijali misel ukupnega delovanja v tem kulturnem vprašanju, in da niso tudi tega vprašanja motrili se svojega tesnega italijansko-nacionalnega stališča, in da so se marveč združili za ukupno akcijo: danes bi bilo brez vseh taci nesrečnih eksperimentov gotovo že pomagano šolstvu in učiteljem.

Ali niso hoteli; še le sila, splošna nevolja tudi med italijanskim ljudstvom in strah za lastno kožo so jih prisilili, da so izpovedali: grešili smo! Sila kola lomí, pravi slovensko ljudstvo, in sila je zlomila v tem slučaju tudi laške — eksperimente. In po dejstvu, da so se vršili taki eksperimenti, sodi lahko vsakdo, kje da so sovražniki šolstva v Istri!

Slavofobstvo. Pišejo nam: Cenjena »Edinost«, prosim Te, da mi dovoliš malo prostora, da dam malo odduška svojim čutstvom.

Povdarjalo in ponavljalo se je že ne vem kolikokrat, kako prezira in zatira Slovane na severu German, na jugo-vzhodu Madjar (Mongol) in na jugu vročerkvni Italijan. Temu smo sicer že precej navajeni, ali vendar nas peče notri v dušo, ko vidimo, kako se v nas mržnja do narodnosti prenaša tudi na posamičnike. Po mojem menenju vsaj ne bi mogel resnično olikan človek nikdar prezirati sočloveka le radi jezika, katerega govori. Kaj takega se more porajati le v plitkih, podlih dušah.

Peče nas, ko vidimo, kako se naš jezik ne upošteva po uradih in kako se zapostavljajo uradniki slovanske narodnosti, da si so ti naši uradniki navadno sposobniši v vsakem obziru, nego njih tovariši druge narodnosti. Dostikrat se dogaja celó,

da uradnika slovanske narodnosti njegovi tovariši zbadajo in zasmehujejo le radi njegove narodnosti. Uradnik, državni uradnik bi moral biti vzvišen nad političnim fanatizmom; in vendar kako se hudo greši v naši kulturni Avstriji, in zlasti v našem Primorju, proti tej najprimitivnejši zahtevi, ki jo smemo staviti do državnega uradnika. Človeka pa še osobito boli in peče, kadar vidi, da so taki fanatični preziratelji čisto nositelji pristno slovanskih imen, kakoršna se nahajajo v osrčju Slovenije. (Navajati jih seveda nočem, ker bi se čutil zadetega mnogokateri). Iz navedenega se da sklepati, da so dotičniki odpadniki ali pa da so bili že njihovi roditelji — podli renegatje. Umevno je, da je tak odpadnik mnogo huji od sovražnika.

Obračam se torej do Vas, spoštovani stariši slovenski, nujno prošnjo: otrsate se tiste nespametne misli, kakor da morate utepavati svojemu detetu ne le tuji jezik, ampak tudi tuji duh, v nesrečni zmoti, da s tem koristite svojemu »mezinčetu«. — Verjemite mi, prej ali slej se bode Vaš lastni otrok masčeval nad Vami vsled take nesrečne vzgoje, kajti prej ali slej bode ometaval v obraz Vas same z »ščavi«. In ko bodete že v grobu, žalil Vas bode svojimi kletvinami!

Na tak način izročate svoje dete — svojo lastno kri — v roke najhujim narodnim sovragom, prav tako, kakor nekda turški vojskovodje krščansko deco svojemu sultanu. Iz take dece so postajali potem najgrozovitejši krvoloki kristijanov! Pomislite, koliko bode takih »janičarjev« iz Vaših potomcev v različnih pokolenjih, ki bodo kruto preganjali, mrzili in smešili milodoneči jezik svojih dedov.

Prosim vas še enkrat: imejte vsikdar pred očmi te strašne posledice in vso odgovornost pred Bogom! Okanite se tistih puhlih nazorov, ki Vas silijo, da dajete prednost tujemu jeziku! Saj si otrok o pravem času lahko malim trudom pribori znanje drugih jezikov. Poznam mnogo odličnih mož, ki so se še-le po svojem 12. letu temeljito priučili večim modernim jezikom.

Vam državnikom pa kličem kakor iskren patrijot: ozrite se na slovenski jug, — ta trdni zid lojalnosti ob sinji Adriji, ob katerega že desetletja bije val tujega nasilja! Obrnite pogled posebno na tužno Primorsko in videli bode vnebovpijočih krivic, ki se dan za dnevom dogajajo Slovanom na sto straneh! Odredite, ukažite enkrat, da se bode tudi po uradih upošteval naš jezik in da se bodo spoštovali državni služabniki naše narodnosti.

Tebe, Vsevišnji pa molim, obrni svoje milostno obličje na Svoj verni slovanski rod, in daj, da tudi njemu prisije enkrat solnce boljše sreče!

Radovan.

Slovenska krajevna imena na naših sodiščih. Od Voglarjev pišejo »Prim. listu«:

Prišlo mi je slučajno v roke troje vabil od sl. e. k. sodišča v Gorici in sicer:

Št. 570/98, 575/98, 575/98.

V. r. VII V. r. VII V. r. VII

Pisana so v lepi slovenščini, toda čujte, kam so bila poslana: V »Carbonari«! — Do kedaj se bo zljubljalo sl. ek. uradu lepo slovensko ime »Voglarji« pačiti na tako ostuden način? Nismo bogati, v potu svojega obraza služimo si vsakdanji kruh, vendar hočemo ostati vedno pošteni Voglarji, a ne spačeni Carbonari. Zato protestujemo proti pačenju imena naši vasi ter pripominjamo, da kakor je Piedimonte uradno prepovedano, tako tudi Carbonari.

Na Miklavževem večeru »Tržaškega Sokola« bode sodelovalo slavno »Slovansko pevsko društvo«. Pa tudi sv. Miklavž nastopi letos veliko večim sijajem, nego minola leta, ker mu bode možno to v lepih redutnih prostorih gledališča »Politeama Rossetti«. In ker je odbor poskrbel še za drugačno zabavo, nadejati se je prihodnje nedelje animirane in mnogoštevilno obiskane veselice.

Veliki koncert društva »Kolo«. Vstopnice se razprodajajo: Pri uradniku »Delalskega podpornem in bralnem društvu«, v kavarni »Commercio«, v trgovini gosp. Vatovec Antona ulica Torrente na vogalu ulice Tintore, pri g. Žitko ulica Stadion 1, v gostilni Babič ulica S. Mareo 6 in v gostilnah pri Marcu, ulica Madonnina 29, Valetiču Franu, ulica Solitario 12, Vodopivcu Antonu, ulica Ghenga 7 in Ribarič ulica Conti;

kakor tudi na obek vhodih gledališča na dan koncerta od 7. ure zvečer naprej.

Za zastavo pevskega društva »Adrija« v Barkovljah se je nadalje nabralo: »Obrtnijsko društvo« v Barkovljah 300 kron, Grdol in Martelane za dve pohrusani »Molovi« glavi vsaki po 20 st. O priliki ženitovanja Anice Križetove v Barkovljah je nabral nje brat in predsednik »Adrije«, gosp. Drag. Pertot, 6 kron in 42 stot. V Bazovici pri Preselnu na Andrejčkov večer je nabral Andrejček med veselimi Andrejčki 13 kron in 20 st.

Nova zastava, ki bode dičila našo »Adrijo« in katero se dne 26. t. m. razvije primerno slovesnostjo v spomin jubileja Njegovega Veličanstva bode v malo dneh dovršena; sedaj primanjkuje le še denarja za poplačanje dotičnega računa. Srčno zahvaljujoči se vsem dosedanjim darovalecem, priporočamo se torej za nadaljne prispevke,

O d b o r.

Na koncertu »Slov. pevskega društva« so preplačali vstopnino: Truden Ante 2 gld., Valetič Fran 1 gld. 50 nč., Turk Josip, Nadlišek Mária, Žitko Anton, Vogrič Hrabroslav, Kobau Henrik po 50 novč., dr. Abram Josip Josip 20 novč.

Akad. društvo »Triglay« v Gradenu priredi dne 10. decembra t. l. slavnostni večer na čast svojima častnima členoma gg. dičnemu pesniku Antonu Aškercu in županu ljubljanskemu Ivanu Hribarju v salonu Haubetove restavracije, Heinrichstrasse, šte. 8. Začetek ob 8. uri zvečer. Slovenski in slovanski gostje dobro došli!

»Znanstveno-slovstveni klub« akad.-teh. društva »Triglava« v Gradu bode imel v sredo dne 7. decembra t. l. ob 8. uri zvečer v društveni čitalnici svojo III. redno sejo z nastopnim dnevnim redom: 1. »Aforizmi iz etike«, predava s. phil. Dav. Majcen; 2. »O sibirski železnici«, predava s. cand. prof. L. Brolih; 3. Slučajnosti. Gostje dobro došli!

Slovenske okrajne bolniške blagajne so na obnem zboru »Zaveze« v Trstu nastopile jako odločno. Laško predstojništvo spremenilo je v zadnjem času pravila kar na svojo roko, ter si zlasti s § 4. osiguralo za vedno laško večino. To se je videlo na letošnjem obnem zboru, na katerega je došlo slovenskih blagajn 11 in laških 8, a kljub temu so imeli Lahi večino. Nekaj slovenskih okrajnih bolniških blagajn ni poslalo svojih zastopnikov, kar je jako obžalovati. Dr. Breje, delegat ljubljanske okrajne bolniške blagajne, je izjavil v imenu vseh slovenskih blagajn, da je obeni zbor po novih pravilih nepravilno sklican, ker so slovenske blagajne proti spremembi pravil vložile rekurz. Načelnik in vladni zastopnik sta bila vidno v veliki zadregi. Načelnik je celo izjavil, da mu vlada o rekurzu ni ničesar naznanila! Delegat dr. Breje je zahteval nato protokoliranje protesta ter potem izjavil, da slovenski delegati ne sodelujejo na tem obnem zboru. Slovanski delegati so in corpore odšli iz dvorane. Slovenski krščanski socijaleci so

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko poslopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapetarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana),

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo.

nato obiskali v Devinu župana gosp. Plesa, ki je ravno prejšnji večer prišel iz zapora. Obiskali so tudi vrle Nabrežince, koder jih je živahno zabavalo slavnoznano pevsko društvo »Nabrežina«.

Po »Slov. listu«.

Potres. Iz Št. Ožbalta na Kranjskem se poroča, da dne 2. t. m. zvečer je bilo občutiti jako močan, kake 3 sekunde trajajoč potresni sunek, spremljan po nenavadnem bobnenju. Škode potres ni napravil nobene.

Druzega tička so vjeli predvčerajnjem od one trojice, ki so bili pred nekoliko časa, kakor smo bili sporočili, ubegli iz kaznilnice v Kopru. Prvega, nekega Carlinija, so bili prijeli v okolici koperski, drugega pa je policijski oficijal Titz predvčerajnjem zalotil v ulici Carradori. Ta tiček je 22-l. Anton Cepirlo iz Kala v okraju postojnskem. V trenutku aretovanja so našli pri njem nož, 7 vetrihov, dva koščeka sveče, 2 škatljici žveplenice. Kakor se vidi, je bil dečko preskrbljen z vsem za svoje — rokodelstvo. Za nekaj časa seveda ne bode rabil tega svojega »orodja«.

Iz-pred porotnega sodišča. Včeraj je stal pred porotniki 29letni kmet Josip Košič iz Figarole pri Pomjanu, obtožen radi zavrtnega umorstva. Porotniki so ga rešili obtožbe, kar je vzbudilo splošno zadovoljstvo. Košič je bil ustrelil čevljarja Umeka, doma iz Komna, ker mu je poslednji zapeljal in odvel ženo. Umek je tudi sedel 2 meseca radi tega zločina in ko je prišel iz zapora, sešla sta se moža v neki krčmi v Pomjanu, kjer je prišlo do prepira in slednjič do groznega zaključka. Priče so potrdile, da je bil Košič strašno razburjen in porotniki so potrdili dodatno vprašanje, da je namreč Košič v nezavestnem stanju izvršil ubojstvo. Na podlagi tega verdikta je bil Košič obsojen le na 10 gold. globe radi nedovoljenega nošenja orožja.

Koledar.

Danes v torek 6. decembra: Miklavž, šk.; Dionizija.
Jutri v sredo 7. decembra: Ambrozij, škof; Agaton, muč.
Solnčni: Lunin:
Izhod ob 7. uri 57 min. Izhod ob 11. uri 14 min.
Zahod „ 3. „ 45 „ Zahod „ 12. „ 2 „
Ta je 50. teden. Danes je 339. dan tega leta, imamo torej še 26 dni.

Različne vesti

Kaj je »bojkot«? Tako se je imenoval neki angleški kapitan, ki je l. 1889 oskrboval obširna posestva nekega irskega grofa. Svojim nad vse strogim ravnanjem s zakupniki je izzval toliko sovražstvo, da ga je javno preklinjal ves narod in nikdo ni hotel več od njega kupovati, niti prodajati mu, delati in tudi ne žnjim občeovati. Tem povodom so dublinske novine pričele prvokrat rabiti besedo »boycotting« (bojkotirati) in ta beseda se je zelo naglo razširila po vsem svetu.

Drage vladarske krone. Krona, s katero se je o priliki svojega kronanja okrasila holandska kraljica, je vredna 1.400.000 gld. To krono so bili nekdaj ukradli in se je že nekaj dragocenosti zgubilo od nje. Toda to ni jedina vladarska krona, ki je bila ukradena. Pred nekaj leti je šel v Ameriko princ Drago, pravnik nekdanje španske kraljice Elizabete, da odkupi krono, katera se je bila zgubila v Ameriki potem, ko je bila kraljica vržena s prestola. To krono je bil že kupil sedaj umrl ameriški bogatas Gild za svojo hčer Ksenijo, grofico Kastelansko in sicer radi njenih izrednih dijamantov, smaragdov in zefirov za 800.000 gld. Krona angleške kraljice Viktorije, ki je okrašena z 2500 dijamanti, 233 biseri ednim rubinom, kokoršnega ni na vsem svetu, s zefiri in raznimi drugimi dragocenostmi, se ceni na 4.000.000 gld., a po 4 $\frac{1}{4}$ % bi donasala letnega dohodka 180.000 gld. Krona portugalskega vladarja je vredna 15 $\frac{1}{2}$ milijonov gld. Toliko je vredna tudi krona ruskega carja, katere glavni kras je križ, sestojec iz 5 divnih dijamantov in jednega velikega rubina. Madjarska kraljeva krona je bila narejena pred 898 leti za prvega madjarskega kralja Štefana; ta krona tehtja 14 funtov in je okrašena 53 zefiri, 50 rubini, ednim smaragdom in 83 biseri. Umevno je, da so te dragocenosti še male napram kronam iztočnih vladarjev. Tako se n. pr. svatbeni znak sultana Johore ceni najmanj na 28 milijonov gold.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 6. »Wiener Zeitung« objavlja cesarsko ročno pismo do državnega finančnega ministra Kalay-ja, katerim se podeljuje istemu veliki križ Štefanovega reda.

Dunaj 6. (Zbornica poslancev). Finančni minister je predložil državni proračun za leto 1898. in z istim tudi običajni ekspozé. Ukupna potrebsčina je proračunjena z 760.280.793 gld., pokritje pa z 760.754.834 gld. Prebitek bi torej znašal 468.041 gld. V svojem ekspozéju je rekel finančni minister med drugim: »Nadejam se, da se mi posreči najti pokritje za odpadek, ki nastane vsled odprave časnikarskega koleka.

Washington 6. Poslanica predsednika Mac Kinley-ja do kongresa povdarja, da se je narodna blaginja povzdignila vzlic vojni. Vojna s Španjsko da se je pričela potem, ko se je dokazalo jasno, da Španjska ni v stanu napraviti mir na Kubi. Sedanje gospodstvo na Kubi ostane, dokler se ne napravi mir in uvede stalna uprava.

Predsednik povdarja potrebo tesnejih trgovinskih zvez s Kubo, potrebo vspodbujenja kubanski industriji ter pomoči Kubi za sestavo zveste nezavisne vlade, ki bode izpolnjevala svoje mednarodne obveznosti. Predsednik omenja tudi smrti cesarice avstrijske, ter umorstva več avstro-ogerskih podanikov v Satimeru ter je izrazil nado, da se Združene države sporazumejo z avstro-ogersko vlado glede odškodnine.

Poslanica omenja potem tudi razmerje Amerike do Kitaja in povdarja, da so odnosi Amerike do Anglije najugodnejši. Predlog carjev za razoroženje nima za Ameriko posebne praktične važnosti, ker Amerika ima itak le majhno vojaško moč.

Budimpešta 6. Govori se, da sta predsednik poslanske zbornice Szilagy in podpredsednik Lang podala svojo ostavko, ker nista zadovoljna s sedanjim stanjem stvari, katero smatrata nekonstitucionalnim.

Današnja seja zbornice je bila začetkom javna in pozneje tajna. Seja je bila razmernó mirna, ker se vse stranke pripravljajo na krizo v predsedništvu.

ZAHVALA.

Predsedništvo »Slovanskega pevskega društva« v Trstu si smatra v dolžnost zahvaliti se tem potom vsem blagim darovateljem, ki so preplačali ustopnino na društvenem koncertu dne 3. decembra.

Ob enem izreka javno zahvalo vsem ggp. pevkom in pevcem za njih požrtvovalnost in trud. Posebno pa se zahvaljuje neumornemu g. društvenemu pevovodji Srečku Bartelju na velikih njegovih zaslugah in trudu za sijajni uspeh koncerta.

Trst, dne 5. decembra 1898.

Fran Polić,
predsednik.

Jernej Pinter,
za tajnika.

Najnovejša trgovinska vest.

New-York 6. novembra. (Izv. brzjav.)

Pšenica za december 72 $\frac{3}{4}$, za maj 70 $\frac{3}{4}$ za marec 73 $\frac{7}{8}$. Koruza za december 39 $\frac{1}{4}$ za maj 35 $\frac{5}{8}$. Mast 537.

PRSNÍ PRAH (prah za izvošček^o)

(ne kašljaj).
najbolje sredstvo proti kašlju, hripavosti, zaslišanju, nahodu in drugim kataričnim afekcijam.
Škatljica z navodilom po 30 avš. Dobiva se jedino v lekarni PRAXMARER, »Pri dveh zamorcih« občinska palača, Trst.
Zunanje naročbe izvršujejo se obratno pošto.

Svoji k svojim!

Naznanjam al. občinstvu, da sem odprl novo trgovino na drobno in debelo z jesihom in finim oljem ter vsakovrstnega

kolonijalnega blaga
v ulici Poste Nuove šte. 3
(hiša Brunner.)

Josip Starč.

Carl Greinitz Neffen,

Na Corsu šte. 33.

podružnica Trst.

Piazza della Legna 2.

Železo in razno železno blago na drobno in na debelo.

Priporočajo svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbarstvo,
traverze, zaklepe, železo za kovače in facon, stare železnične šine, držaje in ograje, vodnjake, pumpe, železne cevi in take iz vlitenga železa, vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč, peči in štedilna ognjišča, kuhinjsko, namizno in hišno opravo, železne meble in pred ognjem varne blagajne, nagrobne križe in obgrobnje ograje, orodja za vsako obrt.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21.—; samo večerno izdanje gl. 12.—; (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Škedenju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“